

Kakker heeft schaakles

Kakker zit sinds kort op schaakles. Hij kan het al erg goed. Oom Gijsbrand daagt Kakker uit tot een potje. Gijsbrand zegt: ‘Schaken is net als het leven: de een is een pion, de ander een koning.’

Kakker luistert aandachtig, Gijsbrand vervolgt: ‘Het schaakspel is een weerspiegeling van ons land: koning, dame, lopers, torens en paarden, dat is de elite met zijn grote huizen en transportmiddelen. De pionnen: dat is het gewone volk, ze zijn wat kleiner, want ze kennen hun plaats. Toch hebben de pionnen een belangrijke rol: door zich op te offeren maken ze de weg vrij voor de elite. Soms kan een volkse pion een koningin worden, gelukkig gebeurt dat niet te vaak. Schaken is een aristocratisch spel, met een vleugje democratie.’ Gijsbrand oreert verder, duidelijk in zijn schik als schaakmeester: ‘De paarden springen in de vorm van een L, in het echt doen ze dat natuurlijk niet, maar de koning is in het echt ook niet

van hout. De torens gaan in een verticale of horizontale rechte lijn, in wezen is dat gek, want normaal beweegt onroerend goed niet, maar het is nog niet zo gek als de lopers: dat zijn schuinsmarcheerders.’

Kakker zegt: ‘Bij de rokade springt de koning over een toren, dat kan ook eigenlijk niet.’ ‘Precies,’ beaamt Gijsbrand, ‘maar dat de dame meer bewegingsruimte heeft dan de koning, dat is dan weer zeer geëmancipeerd.’

Na een half uurtje staat ZZP-er Gijsbrand (Zelfstandige Zonder Pionnen) schaakmat. Hij neemt ruiterslijk zijn verlies: ‘Goed gedaan Kakker, maar volgende keer moet je wel de schaakregels hanteren, en niet de damregels.’